

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Super muros &c. Petit ab Episcopis Galliæ unam præbendam in singulis
Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1223.III.
Ex Saracini
noticie Ito-
riche d'An-
cona.Numerum Canonicorum Anconitanæ Ecclesiæ,
duodenarium decernit.**HONORIUS EPISCOPUS,**
*Servus Servorum Dei, dilectis filiis capitulo
Anconitano, Salutem & Apostolicam be-
nedictionem.*

ECCLĒSIARUM utilitati, tranquillitati con-
sultur, cum numerus personarum Domi-
no famulantium, cum eisdem facultatibus pro-
vide coaptatur: cum ergo venerabilis Frater
noster Anconitanus Episcopus Ecclesiæ nostræ
facultatibus provida consideratione pensatis duo-
denarium Canonicorum, numerum in eadem
Ecclesia; Nos præcibus vestris benignum im-
pendentes assensum, statutum, quod super hoc
idem Episcopus fecit, providè factum esse, auc-
toritate Apostolica confirmamus, & præsentis
scripti patrocinio communivimus, statuentes,
ut salvo Apostolicæ sedis mandato, nullus ad
minorem numerum compellere.

Vos possit invitos, nisi ut excreverent ipsius Ec-
clesiæ facultates, quod in eâ personarum numerus
videretur merito ampliandus; Nulli ergo hanc pa-
ginam nostræ confirmationis & constitutionis in-
fringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis
autem hoc attemptare præsumperit, indignationem
omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pau-
li Apostolorum eius se noverit incursum. Datum
Laterani, prima Julii Pontificatus nostri: Anno
octavo.

IV.
Ex An ecd.
Martene
Tom. I. Col.
929.Petit ab Episcopis Galliæ unam præbendam in
singulis Ecclesiis Cathedralibus, & Colle-
giatis.**HONORIUS EPISCOPUS,**
*Servus Servorum Dei, Venerabilibus fra-
tribus Archiepiscopis, Episcopis & dilec-
tis filiis universis Ecclesiarum Prælati-
bus per Regnum Franciæ constitutis, salutem
& Apostolicam benedictionem.*

SUPER muros Jerusalem custodes positi,
quanto eminentiore speculam dignitatis
attendimus, tantò in eminentiori debito solli-
citamur officii, ut vigilantia custodia nobis &
aliis vigilemus, nobis quoque per meritum,
aliis per exemplum, quatenus in conspec-
tu Altissimi conscientiæ puritas conservetur,
& in facie propriæ famæ integritas non læda-
tur. Multum enim cedit ad commodum, ut &
conscientiam fama non deserat & famam con-
scientiam contemni non exponat. Sed potius mu-
tuis promoveantur suffragiis & mutuis sibi pro-
motionibus suffragentur: propter quod in ves-
tibus Aaron mala punica cum tintinnabulis de-
pendebant. Porrò dum attendimus, quid onus
honoris exposcat, quid sarcina dignitatum de-
sideret, multa nos cura sollicitat, multæ nos
sollicitudinis urgemur instantia, qualiter Deo
satisfaciamus & homini, & si non ut volumus
& debemus, saltem prout permittitur & valemus.
Sanè multos multotiens & audivimus &
vidimus murmurantes propter expensas, quas
venientes ad sedem Apostolicam faciebant. Sci-
mus autem quid ex talibus inferebat præsum-
ptio detractorum, quid labia dolosa, quid
lingua magniloqua præferebant, cum nonnulli

sermone in publico monstrantes, & mittentes
periculosius jacula in occulto, Romanam ni-
terentur mordere Ecclesiam, parari non solum
ea quæ vigor justitiæ, sed etiam quæ iudicium
æquitatis, nec non benignitatis gratia consum-
mabat suis loquutionibus depravare, præsertim
apud eos, qui aures prurientes habebant &
graves & erectas ad malum. Illos quoque in
talibus frequenter experti fumus ostendere, qui
missi procurare negotia, dum ea quæ illis ad
necessarias deputabantur expensas, suis volup-
tatibus applicabant, ad miserabile subsidium
mendacii recurrentes, alienis moribus impinge-
bant quod propriè defraudaverant. Quia verò
in iis contra sedem Apostolicam detractionis
obrepebat occasio; & Ecclesiis, & Ecclesia-
rum Prælati, nec non & aliis videbatur im-
minere gravamen; cum fratribus nostris dili-
genter curavimus habere tractatum, quo stu-
dio, qua cautela, secundum Deum & homi-
nem inveniremus in talibus salubrem provisio-
nis effectum; & tandem, prout Domino pla-
cuit, communi, & unanimi deliberatione con-
silio rem non novam, nec inexcogitatum præ-
decessoribus nostris sumus aggressi, volentes
quod illi salubri consilio providerent efficaci ope-
re consummare, videlicet ut ad opus sedis Apo-
stolicæ in singulis Cathedralibus Ecclesiis & aliis
præbendalibus singulæ præbendæ reserventur,
& interim donec id fiat competentes in eis re-
ditus assignentur. In monasteriis verò, & cæ-
teris domibus regularibus, ac aliis collegiatis
Ecclesiis, nec non de bonis Episcoporum secun-
dum facultates suas constituantur certi redditus
præbendas æquantes, quorum proventus in com-
mune recepti, tam in nostras quàm fratrum
nostrorum necessitates, capellanorum, necnon
cancellariæ, ostiariorum aliorumque sedis Apo-
stolicæ officialium convertantur, ut sic & pro-
videantur nostris in vitæ necessariis & gratis
omnibus omnia pro quibuscumque venientibus
negotiis ministrentur, nec sit qui per se, vel
per alium, expresse, vel tacite, aliquid exigit,
vel etiam sponte oblata recipiat, præter villæ
reditum consuetum. Quod si quis Gieziacus tan-
tæ cupiditati animam audebit exponere, tantæ
pænæ duritiæ subiacebit, quod præter publi-
cæ confusionis opprobrium, culpam in pena
cognoscat. Quis igitur frater gratiæ, quis de-
votionis filius, quis sponsi & sponsæ dilectus,
ad huiusmodi stratum Ecclesiæ consilio & au-
xilio non asurget? An non licet, non decet,
non expedit, ut sic filiæ dextram porrigant ad
subsidia matris, quæ occupationibus multis &
magnis involvitur pro necessitatibus filiorum?
Nonne id quam plures Ecclesiarum Prælati
magnique testimonii viri tempore generalis Con-
cilio sua dabant? Nonne ad id toto videbantur
desiderio aspirare? Tunc tamen sedes Apo-
stolica distulit, ne videretur ad hoc Concilium
evocasse. Ne igitur tam pii, tam sancti pro-
positi consummatio retardetur, per quod cres-
cere poterit decor Ecclesiæ Dei, multaque sub-
trahi occasio detrahendi: universitatem vestram
monemus, rogamus, & exhortamur in Do-
mino per Apostolica scripta vobis mandantes,
quatenus ad executionem provisionis huiusmodi
tam in Cathedralibus, quàm in aliis Ecclesiis,
ut dictum est, impendentes sic opere ut operam
efficacem; quod interprete facto monstretur
quantum Domus Dei vos decor alliciat, quan-
tum sponsi & sponsæ amor accendat, quan-
tum multorum relevatio moneat, quantum
que utilitas generalis inducat. Cæterum cum
ad relevanda Ecclesiarum onera, & gravamina
Prælatorum, prout possumus, intendamus, de

ANNO
1225.

ANNO
1226.

præbendis Clericis Romanis, vel aliis, à sede Apostolica concessa duximus providendum, ut postquam fuerint supradicta completa, cum eos vacare contigerit, ad proprias Ecclesias revertantur, ne si successivè conferantur extraneis, sicut aliquando consuevit, filiis Ecclesiarum, qui continuo servitio resident, redderentur inutiles, & voluntate quodammodo fierent alienæ.

Datum Lateranis v. Kalendas Februarii, Pontificatus nostri: Anno ix.

V.
Ex Archivis
Ang. Rymer.
Tom. I.
pag. 285.

Ad Episcopos Angliæ, quod pecunias pro expensis Regis colligant.

HONORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis & Episcopis, & dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis Prelatis ac Rectoribus Ecclesiarum, in Hibernia constitutis, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

NON leditur libertas Ecclesiastica set defenditur, si inde defensori ejus, statu rerum & temporum exigente, subsidium liberale exhibetur.

Cum ergo charissimo in Christo filio nostro, Henrico Regi Angliæ illustri, multa imminerent necessariorum onera expensarum, ac propter hoc sibi mandaverimus à Clero Angliæ subsidium exhiberi, universitatem vestram sollicitandam duximus & hortandam, per Apostolica vobis scripta mandantes quatenus, cum Regnum Hiberniæ ad ipsum pertinere noscatur, ac per hoc eidem incumbat defendere Ecclesiarum vestrarum libertates & jura, vosque deceat, sibi tamen exposcere videtur necessitas, liberaliter subvenire, collectam, pensatis singularum Ecclesiarum facultatibus, faciatis ad expensarum ipsius Regis onera supportanda. cum venerabilis fratris nostri Archiepiscopi Dublini, voce aliquos vestros, prudentiæ ac probatæ fidei eligentes, qui pecuniam recipiant pro subventionem hujusmodi colligendam, eamque assignent, ipsi Archiepiscopo & duobus aliis qui ad hoc idonei videbuntur; per eos ad expensas ipsius Regis, quæ videbuntur ei & Regno suo magis necessariæ ministrandam.

Mandatum nostrum taliter impleruri, quod ipsum Regem ad vestram, & Ecclesiarum vestrarum favorem per hoc specialiter inclinetis, gratamque vicissitudinem ab eo expectare possitis tempore oportuno.

Nolumus autem quod exhibitio subventionis hujusmodi trahatur, ad consequentiam, vel præjudicium generet Ecclesiasticæ libertati.

Datum xv. Kalendas Februarii, Pontificatus nostri: Anno decimo.

VI.
Has ex Archivis Casinensibus habet R. P. Bernardus Montfaucon in Diario Italico pag. 329.

Bullæ ubi Monasterium quoddam Constantinopolitanum ad tribuit Monasterio Casinensi.

HONORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilectis filiis Abbatibus & Conventui Casinensi, Salutem & Apostolicam benedictionem.

CUM à nobis petitur quod justum est, & honestum, tam vigor æquitatis quam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum producat effectum, Cum

igitur bonæ memoriæ Benedictus tituli sanctæ Sufannæ, Presbyter Cardinalis, legationis exercens officium in partibus Romanæ, Monasterium Sanctæ Mariæ de Virgioti extra civitatem Constantinopolitanam infra duo milliaria situm, cum universis pertinentiis suis rationibus & proprietatibus auctoritate legationis ejusdem vobis, & per vos Monasterio concesserit Casinensi; ita tamen quod Monachi Græci commorantes ibidem per vos inde nullatenus expellantur; sicut in ejusdem authentico perspeximus plenius contineri; Nos vestris justis precibus inclinati concessionem ipsam, sicut proinde facta est, ratam habentes auctoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Anagnæ xiiii. Kalendas Junii, Pontificatus nostri: Anno primo.

GREGORIUS IX.

PONTIFEX CLXXX.

ANNO DOMINI MCCXXXVII.

ANNO
1227.

Gregorius prius Ugolinus appellatus, anno 1227. ad Pontificiam sedem est assumptus. Fridericum II. Imperatorem quod juramentum ab Italis posceret factis dimovit, à Romanis Civibus Duce Hunibaldo Romæ pulsus Regum Galliæ opem imploravit. Ejus jussu Raymundus Decretalium libros quinque ex prioribus compilationibus collegit anno 1230. vulgatos. Obiit anno 1240.

Mandat confirmari sententiam excommunicationis in ducem Britanniæ, & interdicti in terras ejus latam, & si non resipuerit vasallos ejus ab obedientia illi debita absolvi.

I.
Ex Anecdor. Martene Tom. I. Col. 947.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabili fratri M. Episcopo, & magistris de la Valle & R. de Danfront Canonicis Cenomanensibus, salutem & Apostolicam benedictionem.

SI nobilis vir Comes Britannia potentiam recognosceret à Domino sæculorum, studeret utique ipsam in ejus beneplacitis exercere, diligendo justitiam, quæ diligit diligentes se, & sectando quæ ad omnia valet pietatem. Sed quod dolentes referimus, gratiæ gratis ingratus, quasi de industria recessit à Deo, nec attendens quod sit malum & amarum Dominum reliquisse, nec ejus apud ipsum esse timorem, cor suum contra ipsum pertinaciter elevavit, & spiritu ad superbiam obfirmato, se contra Omnipotentem patenter erexit, eique manifestè rebellans, non solum terendit contra eum damnabiliter manum suam, verum etiam alios ad rebellandum iniquis conjurationibus sibi colligans animavit. Cum enim sciat, vel scire debeat, quod unica CHRISTI sponsa cum sponso unum est corpus, nec alteri sine altero

in-